

[Carsten Raft.]

Processer. Det er hans Pligt at sørge for, at de Forhold bringes i Orden, og det er hans Ansvar, naar de stadig ikke bliver det.

Jeg vil dernæst komme med nogle Bemærkninger om de værnepligtiges Vilkaar. Som tidligere Ungdomsleder har jeg selvfølgelig mange Kammerater blandt de indkaldte og blandt de yngre Officerer, og jeg faar flere Henvendelser fra dem og synes, det er rimeligt at benytte Lejligheden her til at komme frem med dette. Ved Behandlingen af Forslaget om Afvigelser fra Forsvarslovene udtalte det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft det Ønske, at man denne Gang lagde Vægt paa at beskæftige det indkaldte Mandskab saaledes, at de fik Tillid til, at den Gerning, de udøvede, var nødvendig og alvorlig, og han mindede om de mindre heldige Erfaringer i den Henseende, der var gjort i Sikringsstyrkeperioden 1914—18. I mange Afdelinger er Arbejdet i en saadan Gænge, at dette Ønske kan siges at være opfyldt. I andre famler man mere med Tingene. Det rent militære er vel nok i Orden, men det specielt pædagogiske kniber det med. Mandskabet i nogle Afdelinger har ligesom en Fornemmelse af, at de bare skal være inde, og at naar man holder Øvelser, er det for at faa Tiden til at gaa med noget.

Jeg tror, det vilde hjælpe, om Hærens Ledelse udarbejdede en klar og fast Arbejdsplan, suppleret med Idræt, Feltspport og Gymnastik, for at sætte ekstra Liv i Tingene og saa faa det hele lagt systematisk og maalbevidst an, saa man klart kunde se, hvad Meningen var med Uddannelsen. Og det var ikke nogen Skade til, om man samtidig indskærpede Befalingsmændene at forklare Mandskabet lidt mere om, hvad der foregaar. Forholdet er jo det, at naar Sagkunds-kaben ønsker og gennem Indkaldelserne har faaet den længere Uddannelses-tid, er det ikke for at lære Mandskabet noget nyt, men for gennem den længere Uddannelse at gøre det, der var halvlært, til helt lært og for i nødvendige Discipliner som f. Eks. Vaabenbehandling at gøre det tillærte til Rutine. Terper man bare uden at forklare Mandskabet dette, saa gaar Interessen væk. Viser man derimod klart, hvad der skal naas, kombinerer man Uddannelsen med Konkurrencer og Prøver, eventuelt med Uddeling af flere Dygtighedstegn, saa vaagner Interessen og Kappelysten, og Mandskabet forstaar, hvad Meningen er.

Der er ogsaa Uddannelsesstof, som nok kunde holdes noget mere i Baggrunden ved flere Afdelinger. Jeg ved godt, at ren

Eksercits og militær Anstand er et godt Disciplinærmiddel for Rekrutter og nødvendigt Repetitionsmateriale for ældre Mandskab, men Familiefædre, som ligger til Uddannelse i 8de og 9de Maaned, forstemmer det en lille Smule, naar de Dag efter Dag i Timevis skal terpe Hilsen, Aftrædning og Antrædning og andre Rekrutdiscipliner.

Principielt havde jeg troet det muligt at anvende Mandskabet i langt højere Grad til Bevogtningstjeneste og forberedende Forsvarsarbejder. Under Verdenskrigen lod man de indkaldte Soldater opføre Tunestillingen. Uden at lave militær-politisk Kandestøberi kan man vel nok sige, at fortifikatoriske Anlæg spiller en langt større Rolle i denne Krig end nogen Sinde tidligere. Naar man har 10 000 Mand til Disposition, og naar man har en stor Del Materiale i Landet, synes jeg, at det vilde være rimeligt at benytte Anledningen til at give dansk Forsvar det Rygstød, som den Slags Stillinger er.

Men naar man faktisk ikke giver Beredskabsstyrken anden Opgave end at være til Disposition, kan den i Længden ogsaa begrænses til den Styrke, som Sagkunds-kaben anser for nødvendig til Beredskab og Vagt. Den Styrke skal selvfølgelig være der, men jeg ved, at man i store Dele af Officers-korpset er noget bekymret for, at man herudover skal hænge sig i gammeldags Sikringsstyrketraditioner fra Verdenskrigens Dage. Med Radio og Rutebiler er Indkaldelse alligevel saa meget lettere nutildags, og Sikringsstyrkeinstitutionen er ikke uden Skavanker. Kravene er store til ældre Soldater, der er kaldt fra Familie og Arbejde. Humør og Disciplin sættes i nogen Grad paa Prøve; der slides haardt paa Materiellet under det feltmæssige Vinterkantonnement, og der lægges Beslag paa mange Officerer, som bl. a. kunde bruges til Igangsættelse af Befalingsmandsskolerne.

Der er et meget stærkt Ønske om at faa disse Skoler i Gang, alle Skoler, Officersskolens samtlige Klasser. Befalingsmandsmangelen er meget trykkende, den er ikke saa svær at afhjælpe i de højere Charger, dér er det kun godt, at der kommer unge Folk op, men det er nedefra, Tilvæksten skal komme, og det er ikke godt, naar den alt for længe stopper helt op. Jeg lægger ganske særligt et Ord ind for den saakaldte yngste Klasse, det er Folk, der uden Studententerkesamen eller Adgangseksamen træder lige ind fra Geledet paa Officersskolen. Der har hidtil kun været yngste Klasse hvert andet Aar, og Holdene var smaa. Derfor er der mange, der staar og venter paa at komme ind, og nogle af dem har